

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 2875/05
22.12.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгише Слијепчевића, председника већа, Љиљане Ивковић – Јовановић, Слободана Спасића, Надежде Радевић и Звездане Лутовац, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против тужене Државе СРЈ, Војске Југославије, ВП-бб ББ са седиштем у ВВ, коју заступа Војни правобранилац у Београду – Одељење у Нишу и тужене Републике Србије, МУП РС – ОУП-а у ВВ, коју заступа Републички јавни правобранилац, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији првотужене изјављеној против пресуде Окружног суда у Врању Гж.број 2461/02 од 11.12.2002. године, у седници већа одржаној дана 22.12.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као НЕОСНОВАНА ревизија тужене Државе СРЈ, Војске Југославије изјављена против пресуде Окружног суда у Врању Гж.број 2461/02 од 11.12.2002. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Прешеву П.број 129/01 од 5.7.2002. године, обавезе су тужене да тужиоцу на име накнаде штете солидарно исплате и то: на име оштећења хотела износ од 341.628,90 динара, са затезном каматом од 11.11.2000. године па до исплате, као и да на име поломљеног и несталиг инвентара, утрошене електричне енергије и огревних дрва и измакле користи плате солидарно износ од 594.807,62 динара са затезном каматом од 19.11.2001. године па до исплате. Обавезане су тужене да солидарно исплате тужиоцу на име трошкова парничног поступка износ од 124.500,00 динара.

Пресудом Окружног суда у Врању Гж.број 2461/02 од од 11.12.2002. године одбијене су као неосноване жалбе тужених изјављене против наведене првостепене пресуде Општинског суда у Прешеву.

Благовременом и дозвољеном ревизијом првоозначена тужена побија другостепену пресуду због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану другостепену пресуду у смислу члана 386. Закона о парничном поступку, у вези са чланом 491. став 4. сада важећег закона о парничном поступку, ревизијски суд је нашао да ревизија није основана.

У проведеном поступку нису почињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 354. став 2. тачка 11. Закона о парничном поступку, на које ревизијски суд пази по службеној дужности, нити битне повреде одредаба парничног поступка на које се указује у ревизији, јер дати разлози о одлучним чињеницама нису у супротности са изведеним доказима.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је власник хотела ГГ. Овај хотел садржи ресторан у подруму, три спрата и стански део. Има десет соба за ноћење, неколико купатила и више мањих помоћних просторија. Хотел је поседовао комплетан инвентар за ресторан, ноћење гостију и пословао је непосредно пре проглашења ратног стања. Почетком априла месеца 1999. године ушли су у овај хотел припадници ОУП-а у ВВ и ту су боравили све до 24.04.1999.године. По напуштању хотела остао је њихов магацин који је чуван од стране припадника ОУП-а у ВВ све до 12.06.1999. године, када су се у исти хотел уселили припадници војске Југославије и ту боравили до 26.08.1999. године. Приликом уласка припадника ОУП-а у ВВ у хотел власништво тужиоца, није сачињен записник о примопредаји хотела између власника и ОУП-а у ВВ, нити је касније сачињен записник по уласку припадника војске Југославије. Након напуштања хотела од стране припадника Војске Југославије, хотел је остао у хаотичном стању. Из хотела су однете одређене ствари, а неке су уништене, што је констатовано у записнику ради обезбеђења доказа Ер.23/99 од 30.08.1999. године. Припадници тужених су приликом боравка у хотелу користили огревна дрва која су се налазила у остави за дрва у самом хотелу у количини од 20 м³, а користили су и електричну енергију. Због тога што хотел није користио 5 месеци и 2 дана тужилац је имао измаклу корист у износу од 405.163,40 динара према ценама на дан вештачења 19.11.2001. године. Све укупна штета по наведеним основима утврђено је да износи 594.807,62 динара. За довођење хотела у првобитно стање потребни су одређени зидарски, столарски, стаклорезачки, браварски и остали радови чија је цена према налазу вештака грађевинске струке од 11.11.2000. године све укупно 341.628,90 динара.

На основу наведених чињеница, правилан је правни закључак судова нижег степена да тужилац основано од тужених захтева да му солидарно плате на име оштећења хотела, као и на име поломљеног и несталиг инвентара, утрошене електричне енергије и огревних дрва, те измакле користи износе назначене у изјави првостепене пресуде. Посуђени износи по изнетим основима представљају потпуну накнаду како

изреци првостепене пресуде, досуђени износ не познатим основима представљају потпуну накнаду како обичне штете тако и измакле користи. Правилно је примењено материјално право из члана 172. и члана 206. ЗОО када је тужбени захтев тужиоца усвојен, те одлучено као у изреци првостепене пресуде. за такву одлуку нижестепени судови су дали ваљане разлоге које прихвата и ревизијски суд, тако да се у ревизији првоозначене тужене неосновано указује на погрешну примену материјалног права.

Неосновано првотужена у ревизији истиче да се настала штета не може приписати првотуженој, јер суд није утврдио да ли је штета настала по напуштању јединица другоозначене тужене. Пропустом првотужене није сачињен записник када су почетком јуна месеца у хотел ушли припадници Војске Југославије, по иселењу полиције из хотела, у коме би се констатовало стање у коме се хотел налазио са инвентаром. Записник о примопредаји хотела између власника и ОУП-а у ВВ није сачињен ни приликом уласка припадника ОУП-а у ВВ у поменути хотел почетком априла 1999. године. Због тога су тужене у обавези да тужиоцу солидарно накнаде штету насталу на објекту – хотелу, услед недостатка домаћинског понашања припадника тужених у поменутом објекту, због чега је та штета и настала.

Према одредбама члана 385. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија се не може изјавити због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, тако да нису могли бити предмет оцене ревизијског суда остали наводи ревизије који се свде на оцену изведених доказа и на оспоравање правилности утврђеног чињеничног стања.

На основу наведеног, применом члана 393. ЗПП, у вези са чланом 491. сада важећег ЗПП-а, ревизија је као неоснована одбијена.

Председник већа-судија,

Драгиша Слијепчевић, с.р.

За тачност отправка

МЗ